

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 กับการบริหารคุณภาพองค์กร (TQM) ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา พิจิตร

The Relationship between Leadership in 21st Century and Total Quality Management of School Administration under The Secondary Educational Service Area Office Phichit

กัมปนาท คำอ่อน¹ และนิคม นาคอ้าย²
Kampanat Kham-on and Nikom Nakai

Received: February 15, 2022

Revised: March 15, 2022

Accepted: March 17, 2022

DOI: 10.14456/jra.2022.90

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร 2) ศึกษาการบริหารคุณภาพองค์กรของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษาการบริหารคุณภาพองค์กรของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้รูปแบบการศึกษาเชิงสหสัมพันธ์ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร จำนวน 30 แห่ง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำนวน 56 คน จากการสุ่มแบบชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r) ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.47) 2) การบริหารคุณภาพองค์กร (TQM) ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$, S.D = 0.61) และ 3) ภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษามี

¹⁻² มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม; Phibulsongkram Rajabhat University

Corresponding author, e-mail: kampanat.k@psru.ac.th, Tel. 082-4145419

ความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับการบริหารคุณภาพองค์กรของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันเท่ากับ .873 ($r = .873$)

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21, การบริหารคุณภาพองค์กร, ศตวรรษที่ 21

Abstract

The objectives of this research paper were 1) to study the leadership in the 21st century of school administrators under the Secondary Education Service Area Office Phichit; 2) to study Total Quality Management of schools under the Secondary Education Service Area Office Phichit; and 3) to study the relationship between the 21st century leadership of school administrators and Total Quality Management of the schools under the Secondary Educational Service Area Office Phichit. This research was a quantitative research. A correlational study model was used. The population used in this research was 30 schools under the Secondary Educational Service Area Office Phichit. The sample group used in this research were 56 school administrators and teachers. The research instrument was a 5-level estimation scale questionnaire. The statistics used for data analysis were mean, standard deviation, and Pearson's correlation coefficient (r). The results of the research were as follows: 1) 21st century leadership of school administrators under the Secondary Education Service Area Office Phichit was at a high level ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.47); 2) Total Quality Management (TQM) of the schools under Secondary Education Service Area Office Phichit was at a high level ($\bar{X} = 4.41$, S.D = 0.61); and 3) 21st century leadership of school administrators had a high positive correlation with Total Quality Management of schools under The Secondary Educational Service Area Office Phichit. It was statistically significant at the .01 level with a Pearson correlation coefficient of .873 ($r = .873$).

Keywords: 21st Century Leadership, Total Quality Management, 21st Century

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 เป็นไปอย่างต่อเนื่องส่งผลกระทบต่อทั้งทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ของโลกมีการส่งฐานข้อมูลและเชื่อมต่อกันอย่างรวดเร็ว ปัจจุบันส่งผลกระทบต่อ การวางแผนและการกำหนดแนวทางในการพัฒนาประเทศเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันการสร้าง ความมั่นคงและการพัฒนาที่ยั่งยืน ดังนั้นจึงต้องมีการเตรียม

ความพร้อม มีการวางแผนการพัฒนากำลังคนที่เหมาะสมและจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2557) การเตรียมนักเรียนให้พร้อมสำหรับการดำเนินชีวิตท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงในทุกด้าน การให้การศึกษาในศตวรรษที่ 21 ต้องเปลี่ยนแปลงทักษะจากกระบวนทัศน์แบบดั้งเดิมไปสู่กระบวนทัศน์ใหม่ที่ทำให้โลกของนักเรียนและโลกของความเป็นจริงเป็นศูนย์กลางของกระบวนการเรียนรู้ เป็นการเรียนรู้ที่ไปไกลกว่าการได้รับความรู้แบบง่าย ๆ ไปสู่การเน้นพัฒนาทักษะและทัศนคติ ทักษะการคิด ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะองค์กร ทัศนคติเชิงบวก ความเคารพตนเอง นวัตกรรม ความคิดสร้างสรรค์ ทักษะการสื่อสาร ทักษะและค่านิยมทางเทคโนโลยี ความเชื่อมั่นตนเอง ความยืดหยุ่น การจูงใจตนเองและความตระหนักในสภาพแวดล้อม (เจริญ ภูวจิตร, 2559)

ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นกลไกสำคัญและมีอิทธิพลสูงสุดต่อคุณภาพของผลลัพธ์ที่ได้จากระบบการศึกษา ประสิทธิภาพของการบริหารและประสิทธิผลของสถานศึกษานักวิชาการหลายท่านมีความเห็นตรงกันว่า ความสำเร็จหรือความล้มเหลวทางการศึกษานั้นขึ้นอยู่กับผู้บริหารส่วนหนึ่ง ดังนั้นผู้บริหารจึงเป็นตัวแปรสำคัญในด้านการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ ผู้บริหารสถานศึกษาในยุคศตวรรษที่ 21 จึงต้องมีความรู้ ความสามารถ ทักษะ และประสบการณ์ทางการบริหารการศึกษาเพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้ทันสมัย เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของโลก (ชัยยนต์ เพาพาน, 2560) การบริหารองค์การสมัยใหม่มุ่งเน้นเรื่องคุณภาพ ผู้บริหารจึงมีความจำเป็นต้องมีความรู้ในเรื่องการบริหารจัดการสมัยใหม่ เพื่อนำมาปรับใช้ในการบริหารองค์การการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและมีผลสัมฤทธิ์ในระดับที่สูง มีความสามารถในการแข่งขันและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและอนาคต (สมบัติ ผ่องอำไพ, 2556) ซึ่งคุณภาพเป็นตัวบ่งชี้ชัดเจนระหว่างความเป็นเลิศกับความไร้ประสิทธิภาพโดยเฉพาะอย่างยิ่งในทางการศึกษาคุณภาพเป็นตัวชี้วัดระหว่างความสำเร็จและความล้มเหลว

องค์กรด้านการศึกษานำแนวคิดการบริหารคุณภาพองค์กรเข้ามาประยุกต์ใช้ เพื่อสร้างระบบการทำงานที่มุ่งให้ทุกคนเกิดความร่วมมือในการปฏิบัติงานตามหน้าที่ ร่วมรับผิดชอบและมุ่งสู่เป้าหมายที่มีคุณภาพ ซึ่งแนวคิดการบริหารคุณภาพสมัยใหม่มีทั้งการจัดการคุณภาพเลยถึงมาตรฐานและการจัดการคุณภาพองค์กรที่เป็นทั้งกลยุทธ์ เทคนิค ระบบการจัดการ รวมถึงปรัชญาและเครื่องมือในการแก้ปัญหาการปฏิบัติงานให้ลูกบรรลุเป้าหมายที่มุ่งผู้เรียนเป็นสำคัญ หลักการบริหารคุณภาพมีหลักการที่สำคัญ 3 ประการ คือ 1) การวางแผนคุณภาพ 2) การควบคุมคุณภาพ และ 3) การปรับปรุงคุณภาพ หลักการทั้ง 3 ประการดังกล่าว จะช่วยสนับสนุนให้เกิดการปรับปรุงคุณภาพอย่างต่อเนื่องในองค์กรซึ่งเป็นผลลัพธ์ที่พึงปรารถนา โดยเป็นรูปธรรมได้นั้น ต้องอาศัยระบบปฏิบัติการที่คอยขับเคลื่อนภายในองค์กรคือ การมุ่งเน้นลูกค้าหรือผู้รับบริการให้มีความพึงพอใจในการให้บริการ ให้สมาชิกทุกคนในองค์กรมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ การเสนอแนวทางการให้ความคิดเห็น อันจะนำมาซึ่งความร่วมมือร่วมใจและปฏิบัติหน้าที่ในทิศทางเดียวกัน การปรับปรุงกระบวนการและขั้นตอนการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ ปรับปรุงคุณภาพของงานอยู่เสมอจนการปฏิบัติงานเกิดประสิทธิภาพสูงสุด (ณิรดา เวชญาลักษณ์, 2563) การบริหารคุณภาพองค์กร

จะประสบผลสำเร็จต้องอาศัยภาวะผู้นำเป็นส่วนสำคัญในการสนับสนุนให้การดำเนินการเป็นไปอย่างมีคุณภาพ เนื่องจากผู้บริหารถือเป็นบุคคลในการขับเคลื่อนกลไกการทำงานที่มีความสำคัญอันดับแรกขององค์กร ดังที่ วิฑูรย์ สิมะโชติ (2550) ได้กล่าวไว้ว่าผู้บริหารต้องเป็นผู้เริ่มเป็นตัวอย่างที่ดีในการปฏิบัติการ TQM ใช้ภาษาแห่งคุณภาพ ใช้เทคนิคหรือเครื่องมือต่าง ๆ ถ้าใส่ข้อมูลตัวเลขเพื่อการตัดสินใจ ยึดมั่นต่อแนวทางการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องด้วยความมุ่งมั่นต่อผลลัพธ์ระยะยาวของการพัฒนาบุคลากร รวมทั้งการสร้างผลลัพธ์ด้านต่าง ๆ

จะเห็นได้ว่าในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาผู้บริหารเป็นผู้ที่มีความสำคัญอย่างมากที่จะริเริ่ม ส่งเสริม พัฒนาให้สถานศึกษาเข้าสู่องค์กรแห่งคุณภาพและเป็นที่ยอมรับของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง การพัฒนาจะสำเร็จหรือล้มเหลวขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษาโดยตรง ผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำย่อมบริหารจัดการให้สถานศึกษามีคุณภาพ จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารคุณภาพองค์กร (TQM) ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปิจิตร เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษามาเป็นแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษาและการบริการคุณภาพของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพเกิดประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปิจิตร
2. เพื่อศึกษาการบริหารคุณภาพองค์กร (TQM) ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปิจิตร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารคุณภาพองค์กร (TQM) ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปิจิตร

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ใช้รูปแบบการศึกษาเชิงสหสัมพันธ์ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปิจิตร จำนวน 30 แห่ง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปิจิตร ได้มาจากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซี่และมอร์แกน (Robert V. Krejcie and Daryle W. Morgan, 1970) โดยใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วนของสถานศึกษาในแต่ละสหวิทยาเขต แบ่งเป็น สหวิทยาเขตปิจิตร จำนวน 7 แห่ง สหวิทยาเขตสามง่าม จำนวน 7 แห่ง สหวิทยาเขตตะพานหิน จำนวน 7 แห่ง และ สหวิทยาเขตบางมูลนาก จำนวน 7 แห่ง และกำหนดให้กลุ่มผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 28 คน และครูผู้สอน จำนวน 28 คน ได้กลุ่มผู้ให้ข้อมูลจำนวน 56 คน นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้แล้วไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's

Alpha Coefficient) มีค่าเท่ากับ .993 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัย สถิติพรรณนาที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product – Moment Correlation Coefficient) และสรุปผลการวิจัยนำเสนอโดยพรรณนา

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 กับการบริหารคุณภาพองค์กร (TQM) ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร พบว่า ระดับภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร โดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.47) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงจากค่าเฉลี่ยสูงสุดไปต่ำสุด 3 ลำดับแรก โดยลำดับแรก คือ การบริหารความก้าวหน้าส่วนบุคคลหรือในวิชาชีพอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.45) รองลงมา คือ ความสามารถในการสื่อสารอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.49) และการทำงานเป็นทีมและความร่วมมืออยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.54) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.55)

2. การบริหารคุณภาพองค์กร (TQM) ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร พบว่า ระดับการบริหารคุณภาพองค์กร (TQM) ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.64) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงจากค่าเฉลี่ยสูงสุดไปต่ำสุด โดยลำดับแรก คือ การควบคุมคุณภาพ ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.62) รองลงมา คือ การปรับปรุงคุณภาพ ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.61) และการวางแผนคุณภาพ ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.64) ตามลำดับ

3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารคุณภาพองค์กร (TQM) ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในภาพรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวก โดยส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังตาราง 1

ตารางที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารคุณภาพองค์กร (TQM) ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

ภาวะผู้นำการในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษา	การบริหารคุณภาพองค์กร (TQM) ของ สถานศึกษา			การบริหารคุณภาพองค์กร (TQM) ของสถานศึกษา
	การวางแผน คุณภาพ	การควบคุม คุณภาพ	การปรับปรุง คุณภาพ	
การบริหารความหน้าส่วนบุคคลหรือ ในวิชาชีพ	.814**	.790**	.807**	
ความสามารถในการสื่อสาร	.758**	.689**	.749**	
การทำงานเป็นทีมและความร่วมมือ	.735**	.742**	.762**	
ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม	.835**	.816**	.830**	
ด้านวิสัยทัศน์	.820**	.831**	.856**	
ภาวะผู้นำการในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษา				$r = .873^{**}$

จากตาราง 1 พบว่า

3.1 การบริหารความก้าวหน้าส่วนบุคคลหรือในวิชาชีพ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการบริหารคุณภาพองค์กร (TQM) ของสถานศึกษา เรียงลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดไปต่ำสุด คือ การวางแผนคุณภาพ การปรับปรุงคุณภาพ และการควบคุมคุณภาพ ตามลำดับ โดยคู่อันดับสองลำดับแรกมีความสัมพันธ์ในระดับสูง ส่วนคู่อันดับในลำดับที่สามมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.2 ความสามารถในการสื่อสาร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการบริหารคุณภาพองค์กร (TQM) ของสถานศึกษา เรียงลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดไปต่ำสุด คือ การวางแผนคุณภาพ การปรับปรุงคุณภาพ และการควบคุมคุณภาพ ตามลำดับ โดยทุกคู่อันดับมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.3 การทำงานเป็นทีมและความร่วมมือ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการบริหารคุณภาพองค์กร (TQM) ของสถานศึกษา เรียงลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดไปต่ำสุด คือ การปรับปรุงคุณภาพ การควบคุมคุณภาพ และการวางแผนคุณภาพ โดยทุกคู่อันดับมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.4 ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการบริหารคุณภาพองค์กร (TQM) ของสถานศึกษา เรียงลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดไปต่ำสุด คือ การวางแผนคุณภาพ การปรับปรุงคุณภาพ และการควบคุมคุณภาพ โดยทุกคู่อันดับมีความสัมพันธ์ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.5 ด้านวิสัยทัศน์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการบริหารคุณภาพองค์กร (TQM) ของสถานศึกษา เรียงลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดไปต่ำสุด คือ การปรับปรุงคุณภาพ การ

ควบคุมคุณภาพ และการวางแผนคุณภาพ โดยทุกคู่อันดับมีความสัมพันธ์ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยนำมาอภิปรายได้ ดังนี้

1. ภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร พบว่า ระดับภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงจากค่าเฉลี่ยสูงสุดไปต่ำสุด 3 ลำดับแรก คือ การบริหารความก้าวหน้าส่วนบุคคลหรือในวิชาชีพอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ความสามารถในการสื่อสารอยู่ในระดับมากที่สุด และการทำงานเป็นทีมและความร่วมมืออยู่ในระดับมาก ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารความพร้อมการปฏิบัติงานของตนเองเพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเองให้สามารถเป็นแบบอย่างในการประพฤติปฏิบัติและเป็นที่ปรึกษา สนับสนุนและพัฒนาผู้ตามให้มีศักยภาพสูงเปิดโอกาสให้ได้ใช้ความสามารถพิเศษอย่างเต็มที่ ทำให้สัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชาดีขึ้น ได้รับความร่วมมือมากขึ้น ปฏิบัติงานให้เป็นไปตามกฎเกณฑ์หรือมาตรฐานที่กำหนดไว้เพื่อให้บรรลุผลการจัดการองค์กรแผนงานสามารถดำเนินการไปได้ด้วยดี สอดคล้องกับแมนซ์และซิมส์ (Charles Manz and Henry Sims, 2001, อ้างถึงในดาวรรณ ธิวิลการ, 2558) กล่าวไว้ว่า การที่ผู้นำหรือผู้บริหารมีพฤติกรรม การบริหารที่จะแนะนำ ส่งเสริมให้บุคลากรปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่แสดงออกให้เป็นไปในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสม สามารถเป็นผู้นำตนเอง โดยสังเกตด้วยตนเองเกี่ยวพฤติกรรมที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดี ทำให้ค้นพบ และสามารถนำไปเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการบริหารของตนเองเพื่อเป็นการแนะนำ กระตุ้น และส่งเสริมให้บุคลากรนำข้อมูลที่สังเกตได้ไปปฏิบัติและปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมสำหรับตนเองได้ กล่าวคือ ผู้นำควรมีพฤติกรรมการบริหารโดยแนะนำและส่งเสริมบุคลากรให้มีการแบ่งงานกันทำอย่างเป็นระบบและมีสัดส่วนที่แน่นอน จัดให้แต่ละบุคคลได้ทำงานและมีความรับผิดชอบอย่างเต็มที่ บุคลากรเป็นผู้ดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายในงานที่มีความท้าทายโดยเพิ่มความรับผิดชอบ เปิดโอกาสให้บุคลากรได้ใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการทำงาน สามารถควบคุมตนเอง กล้าที่จะตัดสินใจ สามารถกำหนดนโยบายและมาตรฐานปฏิบัติงานของตนเองได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของสุวัฒน์ โดยดี (2554) พบว่า สภาพการดำเนินงานตามแนวคิดการบริหารคุณภาพทั้งองค์กรในโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี โดยรวมและรายด้านทุกด้านมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียน ด้านกลยุทธ์และการวางแผนปฏิบัติงาน ด้านการพัฒนาและการจัดการทรัพยากรมนุษย์ ด้านกลุ่มวิชาการและทีมงานโรงเรียน ด้านผลการดำเนินงานของโรงเรียน ด้านกระบวนการบริหารจัดการและด้านสารสนเทศและการวิเคราะห์ ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของชัยยนต์ เพาพาน (2559) พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นกลไกสำคัญและเป็นตัวแปรสำคัญในด้านการจัดการศึกษาให้

มีคุณภาพและมีอิทธิพลสูงสุดต่อคุณภาพของผลลัพธ์ที่เกิดจากการบริหาร ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาในยุคใหม่ในศตวรรษที่ 21 จึงต้องมีคุณลักษณะโดดเด่นเหมาะสมมีความรู้เชิงทฤษฎีทักษะ บทบาทหน้าที่ คุณธรรมและประสบการณ์ทางการบริหารการศึกษายุคใหม่ เพื่อนำพาสถานศึกษาให้ประสบผลสำเร็จ สามารถสนองต่อการแข่งขัน และทันสมัยเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของโลก ซึ่งสอดคล้องกับบุณมล จิตรเอื้อ, เฉลิมชัย กิตติศักดิ์นาวัน และนลินณัฐ ดีสวัสดิ์ (2560) กล่าวว่า บทบาทของผู้นำเป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาองค์การสู่การเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ ซึ่งผู้นำจะต้องเป็นทั้งผู้สอน ผู้ฝึกสอน และพี่เลี้ยงแก่บุคลากร และพี่เลี้ยงแก่บุคลากร รวมทั้งเป็นผู้ที่มีความมุ่งมั่นเป็นแบบอย่างในการเรียนรู้ ผู้นำต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์พันธกิจและเป้าหมายให้ชัดเจน สร้างค่านิยม เน้นการทำงานแบบมีส่วนร่วมหรือเป็นทีม ปลุกฝังวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ร่วมกัน และสร้างบรรยากาศแห่งความน่าเชื่อถือไว้วางใจ ด้วยการสื่อสารกับบุคลากรแบบสองทาง มีการรับฟังความคิดเห็นบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดผลการปฏิบัติงานเชิงนวัตกรรมได้ ซึ่งภาวะผู้นำองค์การแห่งการเรียนรู้ที่มีความมุ่งมั่นจะสามารถแสดงบทบาทได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ดังจะเห็นได้จากแนวคิดของพินัยศ เจนหัตถ์คุณ (2565) กล่าวถึงผู้นำที่เป็นที่ต้องการในศตวรรษที่ 21 ว่า ผู้นำที่เป็นที่ต้องการในศตวรรษที่ 21 ต้องมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกและบริหารจัดการเพื่อให้คนในองค์กรและนอกองค์กรสามารถอยู่ได้ด้วยตัวเอง ผู้นำจะต้องคอยส่งเสริมและอำนวยความสะดวกให้เกิดองค์กรจัดการตัวเอง (Self-Organization) ซึ่งเชื่อมโยงไปวิถีของคนในศตวรรษที่ 21 อย่างชัดเจน

2. การบริหารคุณภาพองค์กร (TQM) ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร พบว่า ระดับการบริหารคุณภาพองค์กร (TQM) ของสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงจากค่าเฉลี่ยสูงสุดไปต่ำสุด คือ การควบคุมคุณภาพ รองลงมา คือ การปรับปรุงคุณภาพ และการวางแผนคุณภาพ ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสถานศึกษาเห็นความสำคัญในการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามมาตรฐาน มีการควบคุมประสิทธิภาพทั้งก่อนปฏิบัติงาน ระหว่างปฏิบัติงาน และหลังปฏิบัติงาน รวมถึงมีการปรับปรุงแก้ไขปัญหาที่พบเพื่อรักษาให้สถานศึกษาดำเนินไปในทิศทางสู่เป้าหมายอย่างถูกต้อง ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีคุณภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐชนันท์ ขวนดี (2556) พบว่า ระดับการบริหารคุณภาพทั้งทั้งองค์กรของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7 ในภาพรวมและรายด้าน พบว่า ระดับการบริหารคุณภาพทั้งทั้งองค์กรภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับสูงทั้ง 3 ด้าน เรียงจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านกระบวนการปรับปรุงคุณภาพ รองลงมาคือด้านกระบวนการวางแผนคุณภาพ และด้านกระบวนการควบคุมคุณภาพ ตามลำดับ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของปัทมาวรรณ ยิ่งอำนวยชัย (2559) พบว่า สภาพปัจจุบันการบริหารจัดการคุณภาพโดยรวม 5 ด้าน คือ ด้านการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ด้านการเน้นลูกค้าเป็นสำคัญ ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ด้านการเปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการทำงาน และด้านการจัดสภาพการเรียนรู้ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของอรพินท์ วาณิชย์เจริญ (2552) พบว่า การบริหารคุณภาพทั่วทั้ง

องค์กรของหัวหน้าหอผู้ป่วย โรงพยาบาลศูนย์และโรงพยาบาลทั่วไป สังกัดกระทรวงสาธารณสุข เขต 6 และ 7 มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ค่าเฉลี่ยของการบริหารทั่วทั้งองค์กรของหัวหน้าผู้ป่วยทุกด้านอยู่ในระดับสูง ส่วนด้านการวางแผนคุณภาพมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านกระบวนการควบคุมคุณภาพ และด้านกระบวนการปรับปรุงคุณภาพ ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของจารุกิตติ์ คงลี (2563) พบว่า สภาพการบริหารจัดการคุณภาพโดยรวมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ ตามความคิดเห็นของครูโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ด้านวัตถุประสงค์ที่มั่นคง รองลงมาคือ ด้านตั้งเป้าหมาย และด้านความคิดสร้างสรรค์ ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของจินตนา ยนต์ศิริ (2562) พบว่า ระดับการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมของบุคลากร ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การให้ความสำคัญกับผู้รับบริการ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของนุชจรี สีนทอง (2564) พบว่า การพัฒนาการบริหารคุณภาพโดยรวม (TQM) ของกองบริการศูนย์ทหารราบ ค่ายธนะรัชต์ โดยรวมมีการพัฒนาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีการพัฒนาอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับดังนี้ ด้านการให้ความสำคัญกับบุคลากรภายในและภายนอก ด้านการบริหารองค์การ ด้านการวัดและประเมินผลปฏิบัติงาน ด้านการปรับปรุงคุณภาพอย่างต่อเนื่อง และด้านการมีส่วนร่วมของบุคลากร ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของโสภา อำนวนรัตน์, เจิดหล้า สุนทรวิภาต, สุนทร คล้ายอ่ำ และไพโรจน์ ด้วนนคร (2555) พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารคุณภาพของวิทยาลัยการอาชีวศึกษาในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการดำเนินการวางแผน รองลงมา คือ ด้านการตรวจสอบประเมินผล ลำดับต่อมาคือ ด้านการดำเนินการตามแผน ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการนำผลการประเมินมาปรับปรุง ดังที่กรรณิการ์ มีทรัพย์ และนิตยา สีนธาว์ (2564) พบว่า ระดับการพัฒนาการบริหารคุณภาพทั้งทั้งองค์กรในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเทืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ในภาพรวมและรายด้านมีการพัฒนาอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับดังนี้ การทำงานเป็นทีม การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ภาวะผู้นำของผู้บริหาร การให้ความสำคัญกับผู้รับบริการ และการจัดการกระบวนการ ซึ่งอดิพล เปียทอง (2559) เสนอว่า กระบวนการของการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์การเป็นหลักการที่สำคัญที่ผู้บริหารสามารถนำมาเป็นแนวทางในการประยุกต์ใช้บริหารจัดการภายในสถานศึกษาของตนเอง ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับบุคลากรทั่วทั้งสถานศึกษา ตั้งแต่ผู้บริหาร หัวหน้าฝ่ายงาน จนถึงผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งต้องมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือกันและกันในทุกขั้นตอน รวมถึงระบบการบริหารจัดการที่ผู้บริหาร เป็นกำลังสำคัญในการผลักดันกระบวนการดังกล่าว โดยมีเป้าหมายหลักคือ การสร้างความพอใจต่อผู้ปกครองและผู้รับบริการ การสร้างหรือพัฒนาผู้เรียนที่มีคุณภาพ ตลอดจนความสามารถในการปรับปรุงกระบวนการภายในอันส่งผลสำเร็จต่อกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานศึกษา

3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กร (TQM) ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา พิษณุโลก ในภาพรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวก และส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเรียงลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ ด้านวิสัยทัศน์กับการปรับปรุงคุณภาพ รองลงมาคือ ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมกับการวางแผนคุณภาพ และความสามารถในการคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมกับการปรับปรุงคุณภาพ โดยทุกคู่อันดับ 3 ลำดับแรก มีความสัมพันธ์ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะภาวะผู้นำที่มีความสอดคล้องกับสภาพการปัจจุบันในโลกยุคศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญและส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการบริหารคุณภาพของสถานศึกษาทั่วทั้งองค์กรอันจะยังผลให้การบริหารสถานศึกษาบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งเอาไว้ เกิดผลที่ดีกับนักเรียน ครู และบุคลากรทาง ครูและผู้บริหารร่วมมือกันจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น เกิดทัศนคติทางบวก สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็ว ตรงจุด และปรับตัวเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21 ได้ ดังจะเห็นได้จากแนวคิดของวิซูร์ย สิมะโชคดี (2550) ที่เสนอไว้ว่า ปัจจัยสนับสนุนให้การจัดการทั่วทั้งองค์กร (TQM) ประสบความสำเร็จในด้านภาวะผู้นำว่า ผู้บริหารระดับสูงต้องเป็นผู้เริ่มเป็นตัวอย่างที่ดีในการปฏิบัติการ TQM ใช้ภาษาแห่งคุณภาพ ใช้เทคนิคหรือเครื่องมือต่าง ๆ อาศัยข้อมูลตัวเลขเพื่อการตัดสินใจ ผู้บริหารต้องผู้พัน ยึดมั่นต่อแนวทางการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องด้วยความมุ่งมั่นต่อผลลัพธ์ระยะยาวของการสร้างคน (พัฒนาบุคลากร) รวมทั้งการสร้างผลสัมฤทธิ์ด้านต่าง ๆ สอดคล้องกับผลการวิจัยของเทนเนอร์ และ ดีโทโร (Arthur R Tenner; Irving J DeToro, 2001 อ้างถึงใน นิรดา เวชญาลักษณ์, 2563) ได้ทำการศึกษาเรื่องการนำ TQM ไปปฏิบัติและพบว่าการทำ TQM มีปัจจัยสนับสนุน คือ ภาวะผู้นำ ซึ่งจะเห็นได้ว่าภาวะผู้นำของผู้บริหารเป็นองค์ประกอบสำคัญของการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กร สอดคล้องกับผลการวิจัยของลีตานันท์ จิระพิชานันท์ (2557) พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับการบริหารคุณภาพทั้งองค์กรของผู้บริหารโรงเรียนสองภาษาเอกชน เขต กรุงเทพมหานคร ในภาพรวม มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของภาวดี วิจิตรจันทร์ (2559) พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านภาวะผู้นำ วัฒนธรรมองค์กร คุณลักษณะและพฤติกรรมของผู้บริหารที่มุ่งคุณภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกและเทคโนโลยี และระบบและเทคนิคกับการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กร (TQM) ของสถานศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กร (TQM) ของสถานศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

องค์ความรู้ใหม่

ภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงกับการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรของสถานศึกษา ($r = 0.873$) กล่าวคือ เมื่อผู้บริหารมีภาวะผู้นำระดับมากจะส่งผลให้การบริหารคุณภาพของสถานศึกษาอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน นอกจากนี้เมื่อวิเคราะห์เป็นรายคู่แล้ว

พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีผลเชิงบวก สูงสุด 2 ลำดับแรก ดังนี้

1. ด้านวิสัยทัศน์กับการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กร (TQM) ของสถานศึกษามีความสัมพันธ์ในระดับสูง เป็นลำดับที่ 1 เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษาที่มีวิสัยทัศน์ ย่อมสามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลได้อย่างเท่าทันการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 นี้ สามารถนำมาปฏิบัติงานในสถานศึกษาได้จริงและเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาสามารถดำเนินงานไปตามทิศทางเดียวกันกับวิสัยทัศน์ของสถานศึกษามีกระบวนการดำเนินงานที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของสถานศึกษาและบุคลากรได้รับการส่งเสริมการเรียนรู้สู่การปฏิบัติงานตามเป้าหมายที่ชัดเจนจากวิสัยทัศน์และพันธกิจของสถานศึกษา มีการติดตามความก้าวหน้าการดำเนินงานตามวิสัยทัศน์ของสถานศึกษาและใช้วิสัยทัศน์เป็นตัวกำหนดนโยบายและโครงการต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดทำขึ้น ทั้งผู้บริหารยังสามารถเผยแพร่ อธิบาย และทำความเข้าใจกับบุคลากรในสถานศึกษาให้รับรู้ และแสดงพฤติกรรมที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์เพื่อเป็นแบบอย่างให้บุคลากรในสถานศึกษาได้ปฏิบัติตาม ซึ่งเป็นการแสดงถึงความสำเร็จของการบริหารสถานศึกษาได้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์

2. ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมกับการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กร (TQM) ของสถานศึกษา มีความสัมพันธ์ในระดับสูง เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษาที่มีความสามารถในการใช้กระบวนการใหม่ ๆ ใช้ความรู้ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณได้หลากหลาย มุมมอง ยืดหยุ่น สามารถเชื่อมโยงสิ่งต่าง ๆ ได้ดี และมักคิดริเริ่มสิ่งแปลกใหม่อย่างสร้างสรรค์เพื่อการแก้ไขสถานการณ์ที่ไม่พึงประสงค์หรือปรับปรุงสิ่งที่ทำอยู่เดิมให้มีประสิทธิผล รวมทั้งกระตุ้นให้บุคลากรเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ขึ้นแนะนำให้ครูหาจุดเด่น จุดด้อยของสถานศึกษาเพื่อพัฒนางานและสนับสนุนให้บุคลากรใช้เทคโนโลยีและตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นและหาแนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกับบุคลากรในสถานศึกษาและใช้กระบวนการคิดคิดริเริ่มและคิดนวัตกรรมเพื่อหาแนวทางการแก้ปัญหาอันจะนำไปสู่การเป็นสถานศึกษาที่มีคุณภาพ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ควรมีการส่งเสริม สนับสนุน ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม เพื่อความพร้อมในการปฏิบัติงานและพัฒนาตนเอง อันจะส่งผลให้การบริหารงานในสถานศึกษามีประสิทธิภาพและคุณภาพเพิ่มมากขึ้น
2. ผู้บริหารสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ควรมีการจัดการ ส่งเสริมการวางแผนคุณภาพในการปฏิบัติงานและการพัฒนาตนเอง มีระบบสามารถตรวจสอบ ติดตาม ประเมินผล ปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาเพื่อรักษาให้สถานศึกษาดำเนินไปในทิศทางสู่เป้าหมายอย่างถูกต้อง เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษา โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างอื่นเพิ่มเติม เช่น คณะกรรมการสถานศึกษา จะทำให้เห็นพฤติกรรมการมีภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 ได้หลากหลายมิติมากขึ้น
2. ควรศึกษาภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นรายกรณี เช่น ผู้บริหารที่ประสบความสำเร็จในการบริหารจัดการสถานศึกษา และได้รับรางวัลดีเด่นด้านต่าง ๆ หรือผู้บริหารสถานศึกษารางวัลพระราชทานดีเด่น เป็นต้น
3. ควรศึกษาการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรของสถานศึกษาในเชิงคุณภาพเพื่อเป็นแนวทางในการประยุกต์ใช้สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาอื่น ๆ ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กรรณิการ์ มีทรัพย์. (2564). การพัฒนาการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี. *Lawarath Social E-Journal*, 3(1), 31.
- จารุกิตต์ คงลี. (2563). สภาพและแนวทางการบริหารจัดการคุณภาพโดยรวมของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- จินตนา ยนต์ศิริ. (2562). การทำงานเป็นทีมที่ส่งผลต่อการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.
- เจริญ ภูวิจิตร. (2559). คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาในอาเซียน. เข้าถึงได้จาก: www.nidtep.go.th/webnidtep2015/files/080359_1.pdf.
- ชัยยนต์ เพาพาน. (2559). การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่นสู่ประชาคมอาเซียน. ในการประชุมวิชาการระดับชาติ ครุศาสตร์ ครั้งที่ 1 หัวข้อ “ทิศทางใหม่ในศตวรรษที่ 21”. (น. 7). กาฬสินธุ์: มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์.
- ณัฐนันท์ ขวนดี. (2556). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรกับประสิทธิผลการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7. (การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ณิรดา เวชญาลักษณ์. (2563). การประยุกต์ใช้ TQM ในการบริหารการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 2). เชียงใหม่: วนิตการพิมพ์.

- ดาวรรณณ ถวิลการ. (2558). ภาวะผู้นำเหนือผู้นำแบบภาวะผู้นำแห่งศตวรรษที่ 21. *วารสารบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 11(2), 25-26.
- นฤมล จิตรเอื้อ, เฉลิมชัย กิตติศักดิ์นาวิน และนลินณัฐ ดีสวัสดิ์. (2560). บทบาทภาวะผู้นำในการพัฒนาองค์การสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้. *Veridian E-Journal ฉบับภาษาไทย มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ*, 10(2), 1752.
- นุชจรี สีนทอง. (2564). การพัฒนาการบริหารคุณภาพโดยรวม ของกองบริการศูนย์การทหารราบค่ายชนะรัชต์. *วารสารวิทยาการจัดการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม*, 8(1), 195.
- ปัทมวรรณ ยิ่งอานวยชัย. (2559). การศึกษาสภาพปัจจุบันการบริหารจัดการคุณภาพโดยรวมของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- พันธ์ยศ เจนหัตถ์คุณ. (2565). บทบาทและความสำคัญของภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21. *วารสารนิติรัฐกิจ และสังคมศาสตร์ สำนักวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย*, 6(1), 140.
- ภาวดี วิจิตรจันทร์. (2559). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กร (TQM) ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 3. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ลลิตานันท์ จิระพิชชานันท์. (2557). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสองภาษา เขตกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- วิฑูรย์ สิมะโชคดี. (2550). *TQM คู่มือพัฒนาองค์กรสู่ความเป็นเลิศ*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: เนชั่นบุ๊คส์.
- สมบัติ ผ่องอำไพ. (2556). ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะผู้บริหารกับการบริหารคุณภาพโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2557). *แนวทางการพัฒนาการศึกษาไทยกับการเตรียมความพร้อมสู่ศตวรรษที่ 21*. (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- สุวัฒน์ ไรยดี. (2554). *สภาพการดำเนินงานตามแนวคิดการบริหารคุณภาพทั้งองค์กรในโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี*. (สารนิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.

- โสภา อำนวยรัตน์, เจิตหล้า สุนทรวินิต, สุนทร คล้ายอ่ำ และไพโรจน์ ด้วงนคร (2555). การพัฒนารูปแบบการบริหารคุณภาพของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 14(3), 22.
- อดิพล เปียทอง. (2559). TQM กับการบริหารสถานศึกษาเอกชน. *วารสารวิจัยราชภัฏพระนคร สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 11(1), 250.
- อรพินท์ วาณิชย์เจริญ. (2552). ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรของหัวหน้าผู้ช่วยกับประสิทธิผลของทีมพยาบาล โรงพยาบาลศูนย์และโรงพยาบาลทั่วไป สังกัดกระทรวงสาธารณสุข เขต 6 และ 7. (วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์) บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- Krejcie, R.V., & Morgan, D.W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.